

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (Litwa) w dniu 2 stycznia 2018 r. – Grupa posłów na Seimas

(Sprawa C-2/18)

(2018/C 104/24)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Grupa posłów na Seimas (litewski parlament)

Druga strona postępowania: Litewski parlament

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 148 ust. 4 rozporządzenia nr 1308/2013⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że dla wzmocnienia pozycji negocjacyjnej producentów surowego mleka oraz dla zapobieżenia nieuczciwym praktykom handlowym, jak też biorąc pod uwagę pewne szczególne cechy strukturalne sektora mleka i przetworów mlecznych w państwie członkowskim oraz zmiany warunków na rynku mleka, nie zakazuje on ustanowienia przepisów krajowych, które ograniczają swobodę stron umowy w zakresie negocjowania ceny nabycia surowego mleka w tym sensie, że nabywca surowego mleka nie może płacić różnych cen dostawcom surowego mleka należącym do tej samej grupy, zorganizowanej w oparciu o ilość dostarczanego surowego mleka, którzy nie należą do uznanych organizacji producentów mleka, za surowe mleko o tej samej jakości i tym samym składzie jak mleko, które jest dostarczone nabywcy w ten sam sposób, a tym samym strony umowy nie mogą ustalić innej ceny nabycia surowego mleka poprzez uwzględnienie jakichkolwiek innych czynników?
- 2) Czy wykładni art. 148 ust. 4 rozporządzenia nr 1308/2013 należy dokonywać w ten sposób, że dla wzmocnienia pozycji negocjacyjnej producentów surowego mleka oraz dla zapobieżenia nieuczciwym praktykom handlowym, jak też biorąc pod uwagę pewne szczególne cechy strukturalne sektora mleka i przetworów mlecznych w państwie członkowskim oraz zmiany warunków na rynku mleka, nie zakazuje on ustanowienia przepisów krajowych, które ograniczają swobodę stron umowy w zakresie negocjowania ceny nabycia surowego mleka w tym sensie, że nabywca surowego mleka nie może w sposób nieuzasadniony obniżyć ceny nabycia surowego mleka, a obniżka o ponad 3 % jest możliwa jedynie wówczas, gdy państwowa instytucja uzna ją za zasadną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. U. 2013 L 347, s. 671).

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 23 października 2017 r. w sprawie T-712/14, Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) / Komisja Europejska, wniesione w dniu 2 stycznia 2018 r. przez Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR)

(Sprawa C-3/18 P)

(2018/C 104/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) (przedstawiciel: P. A. Benczek, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, Rolex SA, The Swatch Group SA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie sentencji wyroku Sądu oraz;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 lipca 2014 r. wydanej sprawie AT.39097 – Watch Repair;
- tytułem żądania ewentualnego, skierowanie sprawy do Sądu celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji i interwenientów, oprócz ich własnych kosztów, kosztami poniesionymi przez CEAHR w postępowaniu w pierwszej instancji, jak również kosztami postępowania odwoławczego;
- tytułem żądania ewentualnego, obciążenie interwenientów ich własnymi kosztami poniesionymi w postępowaniu w pierwszej instancji, jak również kosztami postępowania odwoławczego;

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego, wnosząca odwołania podnosi, że Sąd naruszył prawo przeprowadzając analogię pomiędzy oceną systemów dystrybucji selektywnej w orzecznictwie Sądu oraz odpowiednią oceną systemu selektywnej naprawy, rozpatrywanego w niniejszym przypadku.

W ramach zarzutu drugiego, wnosząca odwołania podnosi, że Sąd dopuścił się szeregu naruszeń prawa oraz błędów w ocenie stwierdzając, że system selektywnej naprawy oraz odmowa dostaw rozpatrywane w niniejszej sprawie są uzasadnione i proporcjonalne. Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd dokonał oczywiście błędnego ustalenia, stwierdzając, że Komisja miała podstawy by wywieść, iż zegarki prestiżowe są złożonymi mechanizmami oraz że fakt ten uzasadnia system selektywnej naprawy oraz odmowę dostaw, rozpatrywanych w niniejszej sprawie. Wnosząca odwołanie podnosi ponadto, że Sąd dokonał oczywiście błędnego ustalenia, stwierdzając, że Komisja miała podstawy by wywieść, iż istniało ryzyko podrabiania prestiżowych zegarków uzasadniające system selektywnej naprawy oraz odmowę dostaw, rozpatrywanych w niniejszej sprawie. Sąd dokonał oczywiście błędnego ustalenia, stwierdzając, że Komisja miała podstawy by wywieść, że warunki narzucone przez producentów zegarków nie wykraczały poza to co konieczne.

W ramach trzeciego i czwartego zarzutu odwołania, wnosząca je podważa oczywiście błędne ustalenie Sądu co do konsekwencji odmowy dostawy części zamiennych dla istnienia skutecznej konkurencji na rynku napraw i serwisowania omawianych zegarków oraz wynikającego stąd wniosku, że istniało niskie prawdopodobieństwo ustalenia nadużycia pozycji dominującej w niniejszej sprawie. Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd dokonał błędnego ustalenia, że istnieje konkurencja pomiędzy autoryzowanymi zegarmistrzami oraz pomiędzy tymi zegarmistrzami a wewnętrznym serwisem producentów.

W ramach zarzutu piątego wnosząca odwołanie argumentuje, że Sąd naruszył jej prawa procesowe, nie dopuszczając by z powodu zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności przedłożyła ona odpowiedzi na uwagi interwenientów po terminie oraz odmawiając otwarcia na nowo ustnego etapu postępowania w wyniku jej wniosku o umożliwienie jej przedstawienia nowych dowodów

W ramach zarzutu szóstego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd nie skorzystał ze swego nieograniczonego prawa do orzekania, rozstrzygając o tym czy interwenienci będą pokrywać własne koszty poniesione w pierwszej instancji.